

Î N C H E I E R E

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii

Victor Burduh, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Olimp”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Olimp” împotriva Companiei internaționale de asigurări „Asito” societate pe acțiuni, intervenienți accesorii Societatea cu răspundere limitată „Porgan-Trans” și Serghei Bacaianov cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a dobânzii de întârziere și a penalității,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Olimp”, a fost casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 28 februarie 2017 și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii și împotriva deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2017,

c o n s t a t ă :

La 13 martie 2015, SRL „Olimp” a depus cerere de chemare în judecată împotriva CIA „Asito” SA cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a dobânzii de întârziere și a penalității.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, între SRL „Porgan-Trans” și CIA „Asito” SA au fost încheiate contracte de asigurare facultativă a autovehiculelor, în beneficiul SRL „Olimp”, cu seria 41C2 nr. 85535373 pentru automobilul de model Renault (F) Premium 450, cu n/î xxxx și seria 41C2 nr.85535476 pentru remorca SREM Trailor AC130, cu n/î yyyy, cu perioada de asigurare de la 05 iulie 2013 pînă la 04 iulie 2014.

A menționat că, la 19 decembrie 2013, în jurul orei 02.00, în timpul deplasării spre destinație, de către persoane necunoscute au fost răpite automobilul de model Renault (F) Premium 450, cu n/î xxxx și remorca SREM Trailor AC130, cu n/î yyyy, care se afla în Ucraina, regiunea Odesa, or. Tatarbunari, str.Stepovaia, lângă cafenea „Тихая поляна”.

A susținut că, șoferul a anunțat imediat despre răpirea automobilului și a remorcii poliția teritorială a or. Tatarbunari și CIA „Asito” SA prin scrisoarea nr. 87 din 20 decembrie 2013, fiind întreprinse toate măsurile necesare conform

contractelor de asigurare facultativă a autovehiculelor enunțate.

A relevat că, întru soluționarea dosarului de daune și constatarea prejudiciului cauzat, a expediat în adresa CIA „Asito” SA cereri, prin care a solicitat achitarea despăgubirii de asigurare, anexând toate actele necesare pentru constatarea cazului asigurat.

A invocat că, conform certificatului nr. 71/1/2303 din 25 martie 2014, eliberat de către organul de poliție din Ucraina, persoanele vinovate de săvârșirea infracțiunii nu au fost identificate, astfel, este imposibilă încetarea urmăririi penale și urmează a fi achitată despăgubirea de asigurare.

A mai invocat că, ținând cont de faptul că, asiguratul a achitat primele de asigurare, a întreprins toate măsurile necesare la survenirea riscului asigurat și a transmis asiguratorului actele necesare pentru constatarea și soluționarea cazului asigurat, pârâta urmează să-i achite despăgubirea de asigurare în baza contractului nr. 85535373 din 16 iulie 2013 în sumă de 21873 de Euro și în baza contractului nr.85535476 din 16 iulie 2013 în sumă de 6524 de Euro, iar în total suma de 28361 de Euro, care, conform cursului valutar al Băncii Naționale a Moldovei la 19 decembrie 2013, constituie 505676,63 de lei.

A declarat că, în legătură cu faptul că, pînă în prezent, nu i-a fost achitată despăgubirea de asigurare, pârâtul este obligat la plata penalității în sumă de 91021,78 de lei și a dobânzii de întârziere în sumă de 60868,22 de lei.

Solicită încasarea de la pârâtă a despăgubirii de asigurare în sumă de 505676,63 de lei, a penalității în sumă de 91021,78 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 60868,22 de lei și a taxei de stat în sumă de 19727 de lei.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 martie 2016 au fost atrași în proces SRL „Porgan-Trans” și Serghei Bacaianov în calitate de intervenienți accesorii.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 28 februarie 2017 acțiunea a fost admisă și au fost încasate din contul CIA „Asito” SA în beneficiul SRL „Olimp” despăgubirea de asigurare în sumă de 505676,63 de lei, penalitatea în sumă de 91021,78 de lei, dobânda de întârziere în sumă de 60868,22 de lei și taxa de stat în sumă de 19727 de lei, în total suma de 677293,63 de lei.

Prima instanță, încasând despăgubirea de asigurare, a reținut că, conform răspunsurilor expediate de către Ministerul Afacerilor Interne al Ucrainei, la 19 decembrie 2013, în jurul orei 02.00, pe teritoriul Ucrainei, regiunea Odesa, or.Tatarbunari, str. Stepovaia, lângă cafenea „Тихая поляна”, au fost răpite automobilul de model Renault (F) Premium 450, cu n/î xxxx și remorca SREM Trailor AC130, cu n/î yyyy (f. d. 76-83, vol. I), iar conform pct. 6.3 din contractele de asigurare facultativă a autovehiculelor nr. 85535373 și nr. 85535476 din 16 iulie 2013, în caz de furt (răpire), incendiu (distrugere totală) a autovehiculului, asiguratorul plătește asiguratului despăgubirea în mărimea sumei asigurate restante, redusă cu 10% (franșiza deductibilă).

Încasând penalitatea și dobânda de întârziere, prima instanță a făcut trimitere la art. 6 alin. (6) nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 și pct. 10.20 și 10.21 din contractele de asigurare facultativă a autovehiculelor enunțate, precum și la art.19 alin. (2) din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea

obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și art. 619 alin.(1) din Codul civil.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017 a fost respins apelul declarat de către CIA „Asito” SA, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, SRL „Porgan-Trans” și SRL „Olimp” nu și-au onorat integral și cu diligență obligațiunile asumate ce vizează modul de plată a primelor de asigurare, iar prin neachitarea ratelor primei de asigurare în mărimea și în termenele stabilite de părți, contractele de asigurare facultativă a autovehiculelor nr. 85535373 și nr. 85535476 din 16 iulie 2013 au încetat de drept, în condițiile stabilite de părți. În atare împrejurări, sunt întemeiate argumentele invocate de către CIA „Asito” SA precum că, ea nu are nici o obligație legală sau contractuală față de SRL „Porgan-Trans” sau SRL „Olimp” cu privire la plata despăgubirii de asigurare.

Totodată, instanța de apel a mai reținut că, la materialele cauzei lipsește certificatul eliberat de către organele de anchetă al Ministerului Afacerilor Interne al Ucrainei privind încheierea (suspendarea) dosarului penal, iar în lipsa acestuia, CIA „Asito” SA nu are nici o obligație legală sau contractuală față de SRL „Porgan-Trans” sau SRL „Olimp” cu privire la plata despăgubirii de asigurare.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2017 a fost corectată eroarea mecanică strecurată în dispozitivul deciziei din 26 octombrie 2017 prin înlocuirea sintagmei „se respinge cererea de apel declarată de CIA „Asito” SA” cu sintagma „se admite cererea de apel declarată de CIA „Asito” SA”.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2017 a fost încasată din contul SRL „Olimp” în beneficiul CIA „Asito” SA taxa de stat pentru depunerea cererii de apel în sumă de 14795,25 de lei.

La 05 februarie 2018, SRL „Olimp” a declarat recurs împotriva deciziei și deciziei suplimentare ale instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei și deciziei suplimentare ale instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului indică faptul că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța de apel este neîntemeiată, deoarece instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și a apreciat eronat probele.

Menționează că, în apelul declarat, CIA „Asito” SA a invocat că, SRL „Porgan-Trans” și SRL „Olimp” nu au respectat pct. 8.2.4 din contractele de asigurare facultativă a autovehiculelor nr. 4185535373 și nr. 4185535476 din 16 iulie 2013 și, anume, nu au fost achitate primele de asigurare conform ratelor specificate în pct.7.2 din contractele enunțate, motiv din care efectele contractelor au încetat de drept, părțile fiind eliberate de executarea obligațiilor asumate.

Consideră eronat motivul invocat de către CIA „Asito” SA și constatat de către instanța de apel, deoarece de către SRL „Porgan-Trans” și SRL „Olimp” au fost respectate corespunzător condițiile contractuale privind achitarea primelor de asigurare și, anume, primele rate ale primelor de asigurare în mărime de 508 lei și 1803 lei au fost achitate în numerar la momentul încheierii contractelor menționate, iar restul ratelor au fost achitate prin transfer bancar pe contul CIA „Asito” SA în

cadrul termenelor specificate în pct. 7.2 din contracte.

Susține că, rata a doua a primelor urma a fi achitată pînă la 04 octombrie 2013, iar conform ordinului de plată nr. 1275 din 01 octombrie 2013, companiei de asigurări a fost achitată suma de 2486,28 lei, ceea ce constituie 1944,12 lei pentru contractul nr. 4185535373 și 542,16 lei pentru contractul nr. 4185535476.

Afirmă că, a 3-a și a 4-a rată urmau a fi achitate pînă la 04 ianuarie 2014 și 04 aprilie 2014, iar acestea au fost achitate prin transfer pe contul bancar al companiei de asigurări la 17 decembrie 2013, fapt confirmat prin ordinul nr. 1623, fiind achitată suma de 5 381 de lei, ceea ce constituie 3936,67 de lei pentru contractul nr. 4185535373 și 1102,43 de lei pentru contractul nr. 4185535476.

Astfel, relevă că, SRL „Porgan-Trans” și SRL „Olimp” nu doar că au achitat primele de asigurare în termenii indicați în contractele de asigurare, dar primele de asigurare au fost achitate integral anterior survenirii cazului asigurat.

Relevă că, instanța de apel a reținut că, organele de anchetă ale Ministerului Afacerilor Interne al Ucrainei nu au prezentat certificatul privind încetarea (suspendarea) dosarului penal, iar în lipsa acestuia, CIA „Asito” SA nu are nici o obligație legală sau contractuală față de SRL „Porgan-Trans” sau SRL „Olimp” cu privire la plata despăgubirii de asigurare.

Invocă că, prin certificatul eliberat de către SR Tatarbunar al MAI al Ucrainei în regiunea Odesa, anexat la dosar, la 09 martie 2015, procedura penală privind însușirea ilegală a autovehiculului în litigiu și a remorcii, pornită la 19 decembrie 2013, nu este încetată și nu este suspendată, iar persoanele care au săvârșit infracțiunea nu au fost identificate. Motive pentru suspendarea sau încetarea anchetei nu sunt, deoarece conform legislației Ucrainei, nu este prevăzută suspendarea sau încetarea anchetei în cazurile în care nu au fost identificați făptuitorii.

Declară că, ținând cont de faptul că, cauza de sustragere a bunului asigurat se examinează conform legislației altei țări, care diferă de legislația Republicii Moldova și, anume, în ceea privesc temeiurile de suspendare și încetare a dosarului penal, acest fapt nu poate servi ca temei de a refuza în despăgubirea persoanei păgubite.

Precizează că, argumentele privind neachitarea primelor de asigurare și neprezentarea certificatului, ce confirmă suspendarea sau încetarea cauzei penale, pe care s-a bazat instanța de apel la casarea hotărârii primei instanțe nu au fost invocate în prima instanță ca temei de respingere a acțiunii.

Prin referința depusă la 07 iunie 2018 CIA „Asito” SA a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, la 03 ianuarie 2018, instanța de apel a expediat în adresa părților copia deciziei și deciziei suplimentare ale instanței de apel, iar la 05 februarie 2018, a depus cererea de recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SRL „Olimp” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea

deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către SRL „Olimp”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul SRL „Olimp” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Societății cu răspundere limitată „Olimp” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Victor Burduh

Mariana Pitic